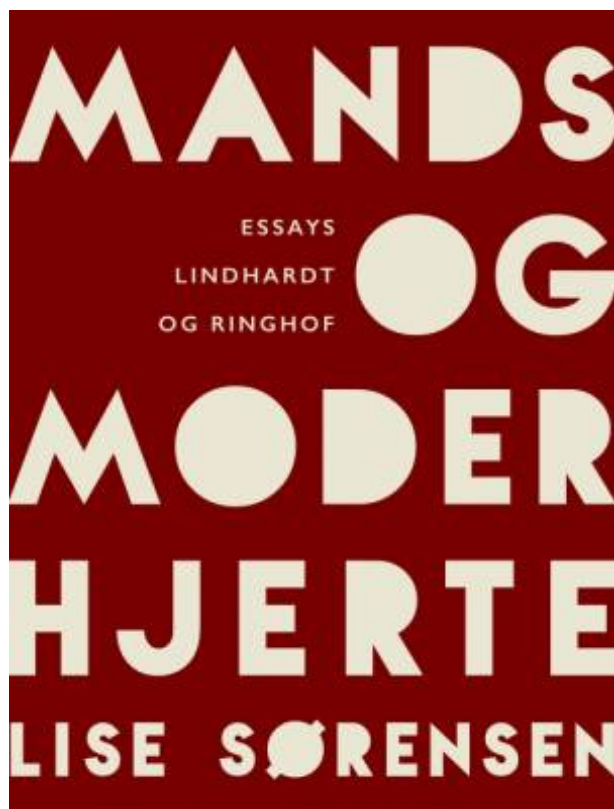

Mands- og moderhjerter

ISBN:	9788711704974
Kategori:	Selvbiografi og personer
Forfatter:	Lise Sørensen
Sprog:	Dansk
Forlag:	Lindhardt og Ringhof
Udgivet:	4. november 2016

[Mands- og moderhjerter.pdf](#)

[Mands- og moderhjerter.epub](#)

I Lise Sørensens essayistiske bog "Mands- og moderhjerter" åbner forfatteren op for nogle refleksioner over køn og kønsroller, over litteratur og kultur og over nogle af de forestillinger om verden og livet, som de fleste af os har med i barndommens rygsæk uden at tænke videre over det.

"Der er ting og begreber som det er så forbudt at pille ved at man næsten ikke kan lade være. Og ukrænkeligt blandt alle jeg kan komme i tanker om er: En Moders Hjerter... En ung man, som er fattig, forelsker sig i en ung pige, som er hovmodig. Den unge pige forlanger, at han som bevis for sin kærlighed skal bringe sin moders hjerte til pigen hund! Den unge mand slår beredvilligt moderen ihjel, skærer hendes hjerte ud og iler til pigen med hunden. På vejen snubler han og taber hjertet, der råber til ham fra støvet: "Min dreng, du slog dig vist!"..."Lise Sørensen (1926 - 2004), født Louise Nathalie Sørensen, var en dansk forfatter. Lise Sørensen havde sin digteriske debut allerede som 17-årig, da hun fik optaget et enkelt digt i poesitidsskriftet "Vild Hvede". I 1946 udkom hendes første digtsamling "Rødløs", og i 1948 debuterede hun som prosaist med novellesamlingen "Goddag, Lisbeth." Fra 1956 fulgte en række bøger og digtsamlinger, hvor kvindesag og søstersolidaritet er genkommende temaer.

Simone ser på mig og fniser lidt af mit ynkelige forsøg på afvæbnende onkel gemytlighed, men svarer ikke, peger mig bare frem med sin finger, som hun jo så også holder fra mit stakkels skød. -Og den lille yndige blomst, hvor holder hun til henne. Simone ser på mig og fniser lidt af mit ynkelige forsøg på afvæbnende onkel gemytlighed, men svarer ikke, peger mig bare frem med sin finger, som hun jo så også holder fra mit

stakkels skød. -Og den lille yndige blomst, hvor holder hun til henne. Simone ser på mig og fniser lidt af mit ynkelige forsøg på afvæbnende onkel gemytlighed, men svarer ikke, peger mig bare frem med sin finger, som hun jo så også holder fra mit stakkels skød. -Og den lille yndige blomst, hvor holder hun til henne. Simone ser på mig og fniser lidt af mit ynkelige forsøg på afvæbnende onkel gemytlighed, men svarer ikke, peger mig bare frem med sin finger, som hun jo så også holder fra mit stakkels skød. Simone ser på mig og fniser lidt af mit ynkelige forsøg på afvæbnende onkel gemytlighed, men svarer ikke, peger mig bare frem med sin finger, som hun jo så også holder fra mit stakkels skød. -Og den lille yndige blomst, hvor holder hun til henne. -Og den lille yndige blomst, hvor holder hun til henne. Simone ser på mig og fniser lidt af mit ynkelige forsøg på afvæbnende onkel gemytlighed, men svarer ikke, peger mig bare frem med sin finger, som hun jo så også holder fra mit stakkels skød. -Og den lille yndige blomst, hvor holder hun til henne. Simone ser på mig og fniser lidt af mit ynkelige forsøg på afvæbnende onkel gemytlighed, men svarer ikke, peger mig bare frem med sin finger, som hun jo så også holder fra mit stakkels skød.